

אמוראים חן מרצ כחצו הרעצ"א והמקוי יוסק ורדצ"ז ור' זללאל ורעמייה דאין למדין וכו' דהא הך כללל דכל מוקוס טענה רשצ"ג וכו' ר' יוחנן הא דקאמר ליה צפ' מי טאחזו ע"ה א' ולא אשכחן זכולי הלמודא דליינא על ר' יוחנן רחמא הוא כדאשכחן גבי רב וכמו טהארכתי ומאד גזא צחות הרש' יע"ט. וכן מלאחי עוד להחוס' ז"ל צפ"ג דטצועות כ"א א' ד"ה חון דעל מיימרא דר' יוחנן דקאמר חון מנשצע ומיימר וכו' כחצו חס ז"ל דאין למדין מן הכללות וכו' וכ"כ ר' זללאל צשיטת צ"ו דף קס"ד צסס חוס' טאכן וצסס גליון חוספות ע"ט. ואע"ג דמטמא דר' יוסי הגלילי קאמר לה ור' יוס' הגלילי חנא הוא מ"ו כבר כחצו החוס' עלמוס צפ"ד דכחצו מ"ד א' דאף סצרת חנאים דאמורא מייתי לה מיימרא מתקריא כל עוד דלא קאמר תכיח או ת"ר או חנא ומייא אפטר לחלק דע"כ לא כחצו כן זכחצו אלא לעכין דכד צעי למפטר מנחיתין או מצרייתא דהא לא מיקרי אלא מיימרא אצל גבי אין למדין מן הכללות דטעמא דאמרי' ליה זמחתי' או צצרייתא הוא משום דאין דרך החנא לפרש כל כך כיון דקוף קוף משומיה דחנא נפיק לן כללל טייך שפיר לומר אין למדין וכו' אף דאמורא מייתי לה צעמיה כיון דחנא הוא מאריה דמנעמחא ואיכו לאו אורחיה לפרש. ונלע"ד טהוא חילוק אמיתי וככו. ולפ"ז אפטר דהחוס' ז"ל סצרי כרשצ"א ומארי"ק צה. אך הרעצ"א והכ"י ודאי דחלקוס חס על הרשצ"א ומארי"ק וסצריא ליה דאמריק אין למדין מן הכללות וכו' אף צאמורא אלא דעל הרשצ"א גופיה יס לי טימא רצתי טמלאחי אליו צתטצועותיו ס"ו ו' וצחדוטיו ליצוית דף קי"ד ע"ד טכתז על הך כללל גופי"דכ"י טעס' רשצ"ג זמנכתיו דאין למדין מן הכללות אפי' זמקוס טנאמר צו חון וכצרי הרעצ"א וסיעתיא והכ"י כ"כ עוד צחדוטי טצועות דף ל"ח צ' על מיימרא טמואל צסס רציו אפרים ור"י הלוי חה ודאי סותר למ"ט חיהו גופיה צחדוטי חולין טהצחתי דלא אמריק הכי רק זמטנה או צרייתא אך לא צצרי האמוראים וכעת לי הדיוטו ל"ע:

כד אין

למדין מן הכללות אפי' זמקוס טנא' צהן חון לא אמרו אלא היכא דמוכחא ומלחא זמחיתא או זמחתי' או צגמי' אצל אכן לית לן לטצועי כלל גדול טמקרו לנו רבותיו טאס כן אין לדצר סוף ולא כממוד על החלמוד הערוך צידיטו טהרי ריבו כללות כן מלאחי להרמז"ן חרוטי טצועות כ"י פ' טצועת הדיינין וכ"כ טס הר"ן וכ"כ הכנה"ג צסס ומפטי טמואל וכן מלאחי להרשצ"א צחדוטי טצועות דף ל"ח ע"ב וסוד ראייתו טסס הר"ט טס ס"ה' כ"כ צסס רמז"ן וכ"כ עוד הרדצ"ז צח"צ ס"י חרכ"צ. ולפ"ז איכא למירק דלכחורה לא מנענע כן מדצרי החוס' דר"פ צמה מדליקין כ' צ' ד"ה צעמרכיתא טכתזו וז"ל ואת' הא מסיפא טנעיין ליה כל היולא מן הען אין מדליקין צו אלא פשתן וכן קסה גבי אידן וי"ל דאין למדין מן הכללות אפי' זמקוס טנאמר צהן חון עכ"ד ומטחמות דצריהס ומנענע דאף צלי טוס הוכחה שפיר אמריקין אין למדין מן הכללות דמחי הוכחה איכא חחס להוליחס מן הכלל. ואפטר דס"ל ז"ל דהכא מוי טעמא דרצא איכא לנעט לכס ואידן ומכללל משום דלא מוקרי יולא מן הען אלא דצר סיולא מן הען ע"י כתיסה כגון פשתן אצל עמרכית' דצטוכא צאפי' כפסה קאי ולא מוועיט מדצר סיולא מן הען וכחירון טני טכתז הרשצ"א טס. ואף לדצרי הרשצ"א טכתז חירון דאין למדין וכו' וצחר הכי חירולא דכתיבנא אפטר טשטי חידוליס לריכי להדרי וק"ל. ועל עיקר קוטייתס נלע"ד עוד לחרץ דלחכי מנו זמחיתין לכס ואידן כדי טיהא צקי צהן וצטמחיתין וטיציחו לפכיו פחילות ומעמרכיתא דידהו כיכר וידע סיולאין מן הען טאמרו חכמים דכיוולא צהא חיתא צריט אלו עוצרין מ"ג א' גבי כותח הצצלי וסכר העדי וכו' חה לי הצרייתא טס תכיח אמר רבי יהושע וכי ומאחר טשכינו כל טהוא